

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

ΜΟΝΑΧΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΗΜΑΣ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΣ ΠΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ,

Μετά τα συνήθη ψάλλομεν τα εξής
Προσόμια:

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα καθυποστήσας
Χριστέ, καὶ δούς ἐνὶ ἐκάστω, ἐν σοφίᾳ
ἄρρητῶ τελεῖν ἀπαρεγκλίτως ὄν ἐν
ἀρχῇ, σκοπὸν ἔθου Φιλάνθρωπε, πᾶσαν
τὴν κτίσιν εὐλόγει ὡς δυνατός, ἦν
Σωτὴρ ἐδημιούργησας.

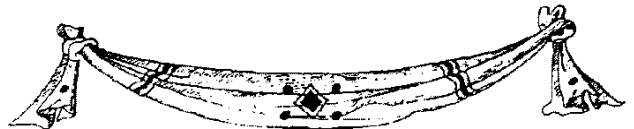
Πᾶσιν, τοῖς ἔθνεσι δίδου εἰρήνην Κύριε,
καὶ σύνεσιν ἐν πᾶσιν, ὡς ἂν ἡσυχον
βίον, διάγωμεν καὶ πάντοτε συντηρεῖν,
τούς σούς νόμους οὐς ἔθηκας, πάσῃ τῇ
κτίσει, πρὸς ἄτρεπτον συνοχήν καὶ
κυβέρνησιν τοῦ σύμπαντος.

Το περιβάλλον στοιχεῖον τὴν γῆν
Φιλάνθρωπε δι οὗ τῇ σῇ βουλήσει, οἱ τὴν
γῆν ἐνοικούντες, ζῶμεν καὶ κινούμεθα
καὶ ἐσμέν, ἀσινές διαφύλαξον, ὡς ἂν
ρυσθῶμεν ὀλέθρου καὶ συντριβῆς, οἱ
ἀνάξιοι ἰκέται σου.

Περιχαράκωσον Σῶτερ τὴν κτίσιν
ἅπασαν, τῇ κραταιᾷ ἰσχύϊ, τῆς σῆς
φιlanθρωπίας, καὶ τῆς ἀπειλουμένης
ρῦσαι φθορᾶς, τὴν περιγείον οἰκησιν· ὅτι
εἰς σέ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν Χριστέ,
ἀναθέμεθα οἱ δούλοι σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΙΚΕΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑ ΜΑΣ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

Μετά τα συνηθισμένα ψάλλομεν τα εξής
Προσόμια:

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χριστέ, ἐσύ που δημιούργησες τὰ πάντα ἀπὸ
τὴν ἀνυπαρξία καὶ με ἀνείπωτη σοφία ἐδώσες
στο κάθε τι ξεχωριστά τὴν δυνατότητα νὰ
υπηρετεῖ τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
τὸ ὅρισες Φιλάνθρωπε, εὐλόγησε Σωτὴρα ὡς
δυνατός που εἶσαι, ὅλη τὴν φύση, τῆς ὁποίας
εἶσαι Δημιουργός.

Σε ὅλα τὰ ἔθνη χάριζε εἰρήνη Κύριε, καὶ σ'
ὄλους δίνε σύνεση, ὥστε νὰ μπορούμε νὰ ζοῦμε
ἡσυχὴ ζωὴ καὶ πάντοτε νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολές
Σου, τὶς ὁποῖες ἔθεσες γιὰ ὅλη τὴν φύση, γιὰ νὰ
τὴν συγκρατοῦν ἀτρωτὴ καὶ νὰ κυβερνοῦν τὸ
σύμπαν.

Φιλάνθρωπε, διαφύλαξε ἀμόλυντο τὸ
περιβάλλον, μέσα στο ὁποῖο θέλησες νὰ ζοῦμε,
νὰ κινούμαστε καὶ νὰ υπάρχουμε εμεῖς οἱ
κάτοικοι τῆς γῆς, γιὰ νὰ γλιτώσουμε ἀπὸ τὸν
ὀλεθρο καὶ τὴν συντριβὴ, εμεῖς οἱ ἀνάξιοι ἰκέτες
Σου.

Περιχαράκωσε, Σωτὴρα ὅλη τὴ φύση, με τὴν
ἰσχυρὴ ἐξουσία τῆς φιλανθρωπίας Σου καὶ σώσε
τὴν γήινη κατοικία μας ἀπὸ τὴν φθορὰ που τὴν
ἀπειλεῖ, διότι σε Σένα Χριστέ, οἱ δούλοι Σου
ἐλπίζουμε.

Τάς πονηράς ἐπινοίας Σῶτερ διάλυσον, ἅς ἀνοήτῳ γνώμῃ, καθ' ἡμῶν μηχανῶνται, καί ἅπασαν ἀπότρεπε ἐκ τῆς γῆς, ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν, ἔργων χειρῶν ἀνθρωπίνων τῶν τήνφθοράν, τεκταινόντων εἰς ἀπώλειαν.

Ὁ περιβάλλον τήν κτίσιν νεφέλας Κύριε, κατὰ Δαβίδ τόν θεῖον, τό τῆς γῆς περιβάλλον, συντήρισον ὡς ἐκτισσας ἀπ' ἀρχῆς, εἰς βροτῶν περιποίησιν, καί τήν πνοήν τῶν ἀνέμων δίδου ἡμῖν, καί ὑδάτων τήν ἀνάβλυσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παντοκράτωρ Κύριε, ὁ τά πάντα ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, καί συντηρῶν καί διέπων, παντοδυνάμω σου χειρὶ, εὐστάθειαν παράσχου, ὡς ἂν πᾶσαν τήν κτίσιν καλῶς πορεύεσθαι, καί ἀλώβητον διαμένειν, τίς ἐναντίαις ποιότησι· σύ γάρ Δέσποτα ἐνετείλω, ἀκλόνητα διαμένειν τά ἔργα τῶν χειρῶν σου, ἄχρι τερμάτων αἰῶνος· ὅτι σύ εἶπας καί ἐγένοντο, καί τό παρά σου ἐκδέχονται ἔλεος, πρὸς ἀποτροπὴν παντός κακοῦ, καί σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοῦ δοξάζοντος τό σὸν ὑπερύμνητον ὄνομα.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μή ἀνυμνήσει σου τον ἀλόχευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ πατρός, ἐκλάμπσας Υἱός μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σου τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δῦαδα προσπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δῦαδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Διέλυσε Σωτήρα τις πονηρές ἐπινοήσεις τις οποίες ἀπό παραφροσύνη κάνουν ἐναντίον μας καί ἀπότρεψε ἀπό τη γῆ ὅλες τις ολέθριες ἐπιδράσεις που θα μπορούσαν να κάνουν τα ἔργα, ἐκείνων που προκαλοῦν τὴν καταστροφικὴ φθορά.

Εσύ Κύριε, που περιβάλλεις τὴ φύση με σύννεφα, σύμφωνα με τὸν Δαβὶδ, διατήρησε τὸ περιβάλλον ὅπως τὸ δημιούργησες στη ἀρχή, ὥστε να δίνει υγιή τροφή καί χάρισε μας ωφέλιμους ἀνέμους καί πλούσια νερά.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παντοκράτορα Κύριε, που δημιούργησες με σοφία τὰ πάντα, τὰ συντηρεῖς καί τὰ συγκροτεῖς με τὸ παντοδύναμο χέρι σου, δίνε σταθερότητα ὥστε να ευημερεῖ ὅλη ἡ κτίση καί να μένει ἀθικτὴ στις ἀντιτιθέμενες δυνάμεις, διότι ἐσύ Δέσποτα, διέταξες να παραμείνουν σταθερά τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μεχρι τὴν συντέλεια τῶν αἰῶνων. Με τὸ δικό σου λόγο δημιουργήθηκαν καί ἀπό σένα παίρνουν ἔλεος για να ἀποτρέπουν κάθε κακό καί για να σωθεῖ τὸ ἀνθρώπινο γένος τὸ ὁποῖο δοξάζει τὸ ὑπερύμνητο ὄνομα σου.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

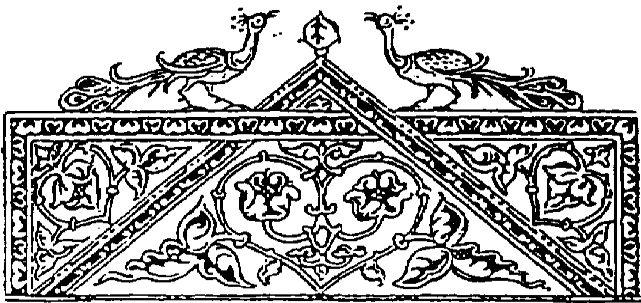
Ποιος δεν σε μακαρίζει Παρθένα Παναγία; Ποιος δε δοξολογεῖ Αὐτόν που γέννησες ἀνάδυνα; Διότι ὁ μονογενής γιος που ἀκτινοβόλησε ἀπὸ τὸν πατέρα προτοῦ δημιουργηθεῖ ὁ χρόνος, αὐτός ὁ ἴδιος προήλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἀγνή καί ἐνσαρκώθηκε με ἀνείπωτο τρόπο, ἐξακολουθώντας να εἶναι κατὰ φύση Θεός, ἐγινε για χάρη μας ἄνθρωπος, χωρὶς να διαιρεθεῖ σε δυο πρόσωπα, ἀλλὰ ἀναγνωρίζεται σε δυο φύσεις ἐνωμένες, χωρὶς σύγχυση μεταξύ τους. Ἰκέτευε ἐσύ που εἶσαι σεμνή καί ευτυχής, να ἐλεήσει αὐτός τις ψυχὰς μας.

Λευϊτικοῦ τό Ἀνάγνωσμα.

(κεφ. κς', 3 - 24)

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λέγων· Ἐάν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε και τάς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καί ποιήσητε αὐτάς, καί δώσω τόν ὑετόν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καί ἡ γῆ δώσει τά γεννήματα αὐτῆς και τά ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τόν καρπὸν αὐτῶν. Καί καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητός τόν τρυγητόν, καί ὁ τρυγητός καταλήψεται τόν σπόρον, καί φάγεσθε τόν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν καί κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καί πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. Καί δώσω εἰρήνην ἐντῆ γῆ ὑμῶν, καί κοιμηθήσεσθε, καί οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν, καί ἀπολώθη θηρία πονηρά ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν. Καί διώξεσθε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, καί πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνω· καί διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καί ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καί πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἕνα-ντίον ὑμῶν μαχαίρα. Καί ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καί αὐξάνω ὑμᾶς καί πληθυνῶ ὑμᾶς καί στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καί φάγεσθε παλαιὰ καί παλαιὰ παλαιῶν, καί παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καί θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καί οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καί ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καί ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καί ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων, καί συνέτριψα τόν δεσμόν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καί ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας.

Ἐάν δέ μή ὑπακούσητέ μου, μή δέ ποιήσητε τά προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλά ἀπειθήσητε αὐτοῖς καί τοῖς κρίμασί μου προσοχθίση ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μή ποιεῖν πάσας τάς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, καί ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καί ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τὴν τε ψώραν, καί τόν ἴκτερα σφακελίζοντα τοὺς

Ἀνάγνωσμα ἀπὸ το «Λευϊτικόν»

(κεφ. 26 στίχοι 3 - 24)

Ὁ Κύριος εἶπε: Ἄν πορεύεσθε σύμφωνα με τα προστάγματα μου και εφαρμόζετε τις εντολές μου, εγὼ θα στείλω στον κατάλληλο καιρὸ την βροχὴ και η γη θα αποδώσει τα γεννήματα της και τα δένδρα θα δώσουν τους καρπούς των. Η καρποφορία της γης θα εἶναι τόσο πλούσια ὥστε το αλώνισμα των σιτηρῶν, θα διαρκεῖ μέχρι του τρύγου των αμπελιῶν και το τρύγημα των σταφυλιῶν θα διαρκεῖ ως την εποχὴ της νέας σποράς. Θα φάτε πλούσια τα αγαθὰ της γης, θα χορτάσετε ἀπὸ αυτά, θα κατοικήτε ασφαλεῖς στη χώρα σας και πόλεμος δεν θα περάσει ἀπὸ αὐτήν. Θα δώσω εἰρήνη στην χώρα σας, θα κοιμάστε ἡσυχοι και δεν θα υπάρξει κανεῖς που να σας εκφοβίζει. Θα απομακρύνω τα ἀγρια και αιμοβόρα θηρία ἀπὸ την χώρα σας. Θα καταδιώξετε και θα νικήσετε τους εχθρούς σας και θα τους Δείτε να πέφτουν νεκροὶ μπροστά σας. Πέντε ἀπὸ σας θα καταδιώκουν ἑκατόν εχθρούς και ἑκατόν ἀπὸ σας θα καταδιώκουν αναρίθμητους εχθρούς. Και οι εχθροὶ σας θα πέφτουν νεκροὶ μπροστά σας. Εγὼ θα σας ἐπιβλέψω με στοργή και ευμένεια. Θα σας πληθύνω σε λαὸ πολὺ και θα κρατήσω και θα εκπληρώσω την υπόσχεση μου προς σας. Θα ἔχετε υπερπαραγωγή αγαθῶν ὥστε να τρώτε παλαιὰ και παλαιότερα προϊόντα της γης. Θα ρίπτετε ἐξω ἀπὸ τις αποθήκες σας παλαιὰ γεννήματα, για να τις γεμίζετε με τα πλούσια εισοδήματα της νέας συγκομιδῆς. Θα στήσω τη σκηνή μου και το κατοικητήριον μου ἀνάμεσα σας και δεν θα σας αποστραφεί η ψυχὴ μου. Θα περπατῶ ἀνάμεσα σας. Θα εἶμαι ὁ Θεός σας και σεις θα εἶστε ὁ λαός μου. Εγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος ὅταν ἦσατε δούλοι στην Αἰγύπτο, σας ἔβγαλα ἀπὸ κει ελεύθερους και σύντριψα το ζυγὸ της δουλειᾶς σας και σας οδήγησα με δύναμη στη γη της επαγγελίας.

Ἄν ὅμως δεν με υπακούσετε και δεν εφαρμόσετε τις εντολές μου, ἀλλὰ παρακούσετε και τις παραβείτε, και αποστραφεί η ψυχὴ σας τις αποφάσεις μου, κι ἔτσι διαλύσετε την συμφωνία μου, και εγὼ θα κάμω το ἴδιο σε σας. Θα παραμερίσω την υπόσχεση που σας ἔχω δώσει, και θα αποστείλω ἐναντίον σας φτώχεια και

οφθαλμούς ὑμῶν, καί τήν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτήκουσιν, καί σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καί ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καί ἐπιστήσω τό πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καί πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καί διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καί φεύξεσθε οὐδενός διώκοντος ὑμᾶς. Καί ἐάν ἕως τούτου μή ὑπακούσητέ μου, καί προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Καί συντρίψω τήν ὕβριν τῆς υπερηφανίας ὑμῶν, καί θήσω τόν οὐρανόν ὑμῖν σιδηροῦν καί τήν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν. Καί ἔσται εἰς κενόν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καί οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τόν σπόρον αὐτῆς, καί τό ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐδώσει τόν καρπόν αὐτοῦ. Καί εἰαν μετὰ ταῦτα πορεύσητε πλάγιοι, καί μή βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπτά κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Καί ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καί κατέδετα ὑμᾶς καί ἐξαναλώσει τα κτήνη ὑμῶν, καί ὀλιγοστούς ποιήσω ὑμᾶς, καί ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοί ὑμῶν. Καί ἐπὶ τούτοις ἐάν μή παιδευθῆτε, ἀλλά πορεύσητε πρός με πλάγιοι, πορεύσομαι καγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καί πατάξω ὑμᾶς καγὼ ἐπτάκις ἀντί τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τό ἀνάγνωσμα.

(κεφ. ξγ', 15 - 19)

Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καί ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καί δόξης· ποῦ ἔστιν ὁ ζήλος σου καί ἡ ἰσχὺς σου; Ποῦ ἔστι τό πλήθος τοῦ ἐλέους σου καί τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; Σύ γάρ εἶ πατήρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καί Ἰσραήλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλά σύ, Κύριε, πατήρ

ψώρα καί ἴκτερο, που ἐξασθενίζει τους οφθαλμούς σας καί λιώνει τήν ζωὴ σας. Θα σπείρετε εἰς τὰ ἀδίκαια τοὺς σπόρους σας, καί τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν σας θα τὰ τρώνε οἱ ἐχθροί σας. Θα στρέψω ὀργισμένο τό πρόσωπον μου ἐναντίον σας καί θα πέσετε νικημένοι ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν σας καί αυτοί που σας μισοῦν θα σας καταδιώκουν. Θα ἔλθουν ἀκόμα καί Περιστάσεις κατὰ τίς ὁποῖες πανικόβλητοι θα φύγετε χωρίς κανεῖς νὰ σας καταδιώκει. Καί ἀν παρ' ὅλες τίς τιμωρίες αὐτές δέν μετανοήσετε καί δέν με ὑπακούσετε, θα προσθέσω νέες καί θα σας τιμωρήσω ἐπτά φορές περισσότερο γιὰ τίς ἁμαρτίες σας. Θα συντρίψω τήν ἀλαζονεία τῆς υπερηφάνειας σας καί δέν θα στείλω βροχές, ὥστε ὁ οὐρανός νὰ φαίνεται σαν σίδηρος καί ἡ γῆ ἀπό τήν ξηρασία σαν χαλκός. Ἡ δύναμη σας καί οἱ κόποι σας θα εἶναι μάταιοι. Ἡ γῆ δέν θα δώσει οὔτε τόν σπόρο που ρίψατε σ' αὐτήν καί τὰ δένδρα τῶν ἀγρῶν σας δέν θα φέρουν καρπούς. Καί ἀν παρ' ὅλ' αὐτά ἐξακολουθεῖτε νὰ ζεῖτε ἀμετανόητοι καί νὰ φέρεστε με δολιότητα ἀπέναντι μου καί δέν θελήσετε νὰ ὑπακούσετε τίς ἐντολές μου, ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἐναντίον σας καί ἄλλες πολλές τιμωρίες, σύμφωνα με τίς ἁμαρτίες που διαπράττετε. Θα ἐξαπολύσω ἐναντίον σας τὰ ἄγρια θηρία τῆς γῆς, καί θα κατασπαράξουν καί σας καί τὰ ζῶα σας. Καί ἔτσι θα σας κάμω λιγοστούς στήν χώρα σας καί θα μείνουν ἐρημοί ἀπό ἀνθρώπους οἱ δρόμοι σας. Καί ἀν πάλι με αὐτά δέν παιδαγωγηθεῖτε καί δέν ἀλλάξετε ζωὴ, ἀλλά ἐξακολουθεῖτε νὰ φέρεστε με ὑποκρισία καί πονηριά ἀπέναντι μου, θα φερθῶ καί ἄγῳ ἀπέναντι σας με θυμὸ ἀιφνίδιο καί θα σας τιμωρήσω πολλαπλασίως γιὰ τίς ἁμαρτίες σας. Αὐτά εἶπε ὁ Κύριος, ὁ Ἅγιος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Ἀνάγνωσμα ἀπό τίς προφητείες τοῦ Ἡσαΐα.

(κεφ. 63 στίχοι 15 - 19)

Καί τώρα στρέψε τὰ μάτια σου, Κύριε, καί ἀπό τήν ἐνδοξη οὐράνια κατοικία σου, κοίταξε κάτω νὰ δεῖς τή θλίψη μας. Πού εἶναι ἡ φλογερὴ ἀγάπη καί ἡ δύναμη σου; Πού εἶναι ἡ ἀπεριόριστη εὐσπλαχνία καί τό ἀμέτρητο ἔλεος τῆς ἐποχῆς που μας ἀνεχόσουν; Διότι ἐσύ εἶσαι ὁ πατέρας μας. Ἀν καί ὁ Ἀβραάμ καί ὁ Ἰακώβ

ἡμῶν· ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τό ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστί. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπό τῆς ὁδοῦ σου; Ἐπίστρεψον διά τούς δούλους σου, διά τάς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρόν κληρονομήσομεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου, οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τό ἁγίασμά σου. Ἐγενόμεθα ὡς τό ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν οὐδέ ἐπεκλίθη τό ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

(κεφ. ξδ', 1 - 9)

Ἐάν ἀνοίξης τόν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπό σοῦ ὄρη, καί τακῆσομαι, ὡς κηρός ἀπό προσώπου πυρός τήκεται, καί κατακαύσει πῦρ τούς ὑπεναντίους, καί φανερόν ἐσται τό ὄνομα Κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπό προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῆς τά ἐνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπό σοῦ ὄρη. Ἀπό τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδέ οἱ ὀφθαλμοί ἡμῶν εἶδον Θεόν πλήν σοῦ καί τά ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον. Συναντήσῃ γάρ τοῖς ποιούσι τό δίκαιον, καί τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Ἴδού σύ ὠργίσθης, καί ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διά τοῦτο ἐπλανήθημεν. Καί ἐγανήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καί ἐξερρύθημεν ὡς φύλλα διά τάς ἀνομίας ἡμῶν, οὕτως ἄνεμος οἶσει ἡμᾶς. Καί οὐκ ἐστίν ὁ ἐπικαλούμενος τό ὄνομά σου καί ὁ μνησθεῖς ἀντιλαβέσθαι σου· ὅτι ἀπέστρεψας τό πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν καί παρέδωκας ἡμᾶς διά τάς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καί νῦν, Κύριε, πατήρ ἡμῶν σύ, ἡμεῖς δέ πηλός, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες. Μή ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καί μή ἐν καιρῷ μνησθῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Καί νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἰερεμίου τό ἀνάγνωσμα.

(κεφ. β' 1 - 12)

Τάδε λέγει Κύριος· Εμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καί ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθησαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραήλ· τῷ Κυρίῳ ἀρχή γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτόν πλημμελήσουσι, κακά ἤξει ἐπ' αὐτούς, φησί Κύριος. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καί πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος· τί εὐρώσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοί

δεν μας γνωρίζουν, εσύ εἶσαι ἀπό αἰῶνες ὁ Κύριος, ὁ πατέρας μας, ὁ ἀποκαλούμενος Λυτρωτής μας. Γιατί Κύριε επέτρεψες να παραπλανηθούμε και να ξεφύγουμε ἀπό το δρόμο σου; Γιατί σκλήρυνες τις καρδιές μας ὡστε να μη σε σέβονται; Γύρνα πίσω στις φυλές των δούλων σου, για να κληρονομήσουμε ἐστω κι ένα μικρό κομμάτι της αγίας γης σου, γιατί οι εχθροί, μόλυναν το ναό σου. Καταντήσαμε ὅπως πριν σε γνωρίσουμε και γίνουμε παιδιά σου.

(κεφ. 64 στίχοι 1 - 9)

Ἄν ἀνοίξεις τόν οὐρανόν, τρόμος θα καταλάβει τα βουνά, και σαν το κερι θα λιώσουν. Φωτιά θα κάψει τους εχθρούς και αυτοί θα καταλάβουν ὅτι εσύ εἶσαι ὁ ἀληθινός Θεός, και ὅλα τα ἔθνη θα συγκλονιστοῦν στην παρουσία σου. Μπροστά στα θαυμαστά ἔργα σου συγκλονίζονται και τα βουνά. Ἀπ' την αρχή του κόσμου δε γνώρισε κανείς ἄλλο Θεό ἀπό σένα, ούτε ἔργα ενδοξότερα ἀπό το ἔλεος που προσφέρεις σ' ὅσους υπομένουν και ἐλπίζουν σε σένα. Ἐλεεῖς ὅσους εἶναι δίκαιοι και ἀκολουθοῦν το δρόμο σου. Ἐμεῖς ὅμως ἀμαρτήσαμε και γι' αὐτό θύμωσες. Και δεν συνεισθήκαμε ἀπό το θυμό σου, γι' αὐτό παραπλανηθήκαμε και χάσαμε το δρόμο μας. Καταντήσαμε την ἄλλοτε ἐνάρετη και δίκαιη ζωὴ μας σαν ένα βρωμερό κουρέλι. Σαν φύλλα φυλλοβόλου δένδρου μαραθῆκαμε και πέσαμε και μας σκόρπισε ὁ ἄνεμος. Και δεν επικαλεσθήκαμε το ὄνομα σου, και ξεχάσαμε να ζητήσουμε την προστασία σου. Γι' αὐτό μας εγκατέλειψες και μας ἀφήσες να υποφέρουμε τα επακόλουθα των ἀμαρτιῶν μας. Ἀλλά Κύριε, εἶσαι πατέρας μας, και μας ἐπλασες με τα ἴδια σου τα χέρια με πηλό. Μη θυμώνεις τόσο πολύ, συγχώρεσε μας και ρίξε μια στοργική ματιά στο λαό σου.

Ἀνάγνωσμα ἀπό τις προφητείες του Ἰερεμιά

(κεφ. 2 στίχοι 1 - 12)

Εἶπε ὁ Κύριος· Θυμάμαι τὸν παλιό καιρό πόσο με αγαπούσες, λαέ μου, και με ἀκολουθούσες. Ἦσουν ὀλότελα ἀφοσιωμένος σε μένα. Ὅποιος τολμοῦσε να σε πειράξει, θα ἀντιμετώπιζε την παντοδύναμη προστασία μου. Ἀκούστε τα λόγια του Κυρίου ὅλες οι φυλές του Ἰσραήλ: Τι ἀρνήθηκα να δώσω στους προγόνους

πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακράν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαιῶν καὶ ἐματαιώθησαν; Καὶ οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῆ ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθέν καὶ οὐ κατώκησεν ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου; Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρπούς καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθατε καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος; Καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν τῇ Βάαλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἐτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διότι διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδάρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα. Εἰ ἀλλάζονται ἔθνη Θεοὺς αὐτῶν· καὶ οὗτοι οὐκ εἰσι θεοί. Ὅδε λαὸς μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος α΄.

Ὁ κατ' ἀρχάς δημιουργήσας τὰ σύμπαντα, καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ οἰκίαν τάξιν θέμενος, μὴ παρίδης τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, ἀλλ' ἰλέω ὄμματι, ἐξ οὐρανοῦ ἐπίβλεψον Κύριε, ἐπὶ τὴν ἀμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτὴν κατὰ τὸ θέλημά σου, πᾶσαν φθοροποιὸν ἐπίνοιαν, καὶ πάντα λυμεῶνα, ἐξ αὐτῆς ἀποτρέπων· σύ γάρ ὁ ποιμὴν ἡμῶν, καὶ ρύστης καὶ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ τὴν παρά σου ἐκδεχόμεθα βοήθειαν, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, δοξάζοντές σε Δέσποτα.

σας καὶ με εγκατέλειψαν καὶ λάτρεψαν τὰ εἰδῶλα καὶ αυτοκαταστράφηκαν; Καὶ δεν εἶπαν: Πού εἶναι ὁ Κύριος, που μας καθοδήγησε μέσα ἀπὸ τὴν ἐρημό, καὶ μας πέρασε ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ἀκατοίκητη, ἀδιάβατη, ἀνυδρὴ καὶ ἀκαρπὴ γῆ; Εγὼ σας οδήγησα σε καρποφόρα χώρα για νὰ φάτε τοὺς καρπούς της καὶ νὰ ἀπολαύσετε τὰ ἀγαθὰ της, καὶ σεις τὴν μολύνετε καὶ τὴν κάνετε σιχαμερὴ. Οἱ ἱερεῖς δεν με ἀναζήτησαν, ὅσοι ἀσχολοῦνται με τοὺς νόμους δεν με γνώρισαν, οἱ ἡγέτες σας δεν με σεβάστηκαν καὶ πιστέψατε τοὺς ψευδοπροφῆτες που λάτρεψαν ψεύτικους θεοὺς. Γι' αὐτὸ τώρα θὰ ἔλθω σε ἀντιδικία με σας καὶ τὰ παιδιὰ σας. Πηγαίνετε δυτικὰ καὶ ἐπισκεφθεῖτε τὰ εἰδωλολατρικὰ νησιά της Μεσογείου. Πηγαίνετε ἀνατολικά καὶ ἐπισκεφθεῖτε τοὺς εἰδωλολάτρεις κατοίκους της Κηδάρ. Καὶ μελετήστε τὴ ζωὴ αὐτῶν τῶν λαῶν, νὰ δεῖτε ἀν ἔκαναν ὅσα κάνετε εσεῖς. Πηγαίνετε νὰ δεῖτε ἀν ἄλλαξαν τοὺς θεοὺς τοὺς καὶ λάτρεψαν ἄλλους. Καὶ πρόκειται για ψεύτικους θεοὺς. Ὁ δικὸς μου λαὸς που γνώρισε τὸν ἀληθινὸ Θεό, τὸν ἄλλαξε καὶ λάτρεψε ψεύτικους που δεν μποροῦν νὰ τὸν ὠφελήσουν. Κατὰπληκτος ἔμεινε ὁ οὐρανὸς καὶ καταλήφθηκε ἀπὸ σφοδρὴ φρίκη ἀπὸ αὐτὰ. Ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος.

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΛΙΘΗ

Ἦχος α΄.

Ὁ ἀρχικὸς δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος, που τακτοποίησες κάθε δημιουργήμα με τὴν δική του ἰδιαιτερότητα καὶ διαφορετικότητα, μὴ παραβλέψεις τὰ δημιουργήματα σου, ἀλλὰ με ἔλεος ἐπίβλεψε ἀπὸ τὸν οὐρανό, Κύριε, ὅπως ἕνας καλὸς ἀγρότης τὸ ἀμπέλι του, καὶ τακτοποίησε τὸ ἀμπέλι σου σύμφωνα με τὸ θέλημα σου, ἀποτρέποντας κάθε καταστρεπτικὴ νοοτροπία καὶ κάθε καταστροφέα. Διότι εσύ εἶσαι ὁ ποιμένας μας, ὁ λυτρωτὴς καὶ σωτήρας μας, που με ἔλεος καὶ φιλευσπλαχνία βοηθάς ἐμὰς που σε δοξάζουμε Δέσποτα.

Ἦχος β΄.

Ὁ τὴν περίγειον λῆξιν, παριχαρακώσας Κύριε, καὶ τῷ περιβάλλοντι διαζώματι, ἀσφαλίσάμενος αὐτήν, ρῦσαι βλάβης καὶ καταφορᾶς, τὴν σύστασιν αὐτῆς Δέσποτα· σὺ γάρ θησαυρός ἰσχύος, καὶ πηγή τῆς ζωῆς, καὶ τῷ σῶ νεύματι, πάντα λειτουργεῖ καὶ ὑπείκει, ὡς δούλα σά· Κύριε· διό δός ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, καὶ ἀπότρεψον ἀφ' ἡμῶν ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος γ΄.

Ἀπειλαὶ καὶ μάστιγες καὶ ὄλεθρος, ἐπισειόνται ἡμῖν Κύριε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἡμάρτομεν γάρ ἠνομήσαμεν καὶ ἔμακρύνθημεν ἀπὸ σοῦ, καὶ δεινοὶς συνεσχέθημεν καὶ ἐταζόμεθα· ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς Κύριε ἐπερχομένων κινδύνων, καὶ τῆς γῆς τὴν σύστασιν ἀδιαλώβητον φύλαττε, πνοᾶς ἀνέμων ὁμαλᾶς, καὶ πηγᾶς ὑδάτων ἀειρρύτους παρέχων εἰς περιποίησιν ἡμῶν καὶ σωτηρίαν φιλόανθρωπε.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ὁ τῆς γῆς τὸν γύρον κατέχων, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς στερεῶν, ὡς φησὶν ὁ Προφήτης, πρόσδεξαι ἡμῶν Κύριε τὰς ἱκετηρίους δεήσεις, ὡς κηδεμῶν καὶ προνοητῆς, καὶ Σωτῆρ ἡμῶν· ἡμεῖς γάρ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ προσδοκωμένων κινδύνων ρυθισόμεθα, ἐν τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου· μὴ οὖν Δέσποτα ἐκτρίψῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ σοῦ ἡ ἀγαθότης νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἵνα πάντες δοξάζωμεν, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ πέλαγος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.....

Ἦχος β΄.

Εσὺ που οχύρωσες τελείως ολόγυρα τῆς γῆς Κύριε, καὶ τὴν ἐζώσες προστατευτικά, προστάτευσες τα συστατικά τῆς στοιχείᾳ ἀπὸ κάθε βλάβης καὶ φθοράς. Εσὺ Δέσποτα, εἶσαι θησαυρός δύναμης καὶ πηγὴ ζωῆς καὶ μ' ἓνα γνέψιμο σου ὅλα υπακούουν καὶ λειτουργοῦν σαν δούλοι σου, Κύριε. Γι' αὐτὸ χάρισε μας τὸ ἐλεος σου καὶ απομάκρυνε ἀπὸ μας κάθε καταστροφή καὶ σώσε τις ψυχές μας σαν φιλόανθρωπος.

Ἦχος γ΄.

Ἀπειλές καὶ μάστιγες καὶ ὄλεθροι σείονται ἀπὸ πάνω μας Κύριε, ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν αμαρτιῶν μας. Διότι αμαρτήσαμε καὶ παρανομήσαμε καὶ απομακρυνθήκαμε ἀπὸ σένα. Κυριευθήκαμε ἀπὸ κακά καὶ τιμωροῦμαστε. Ἀλλὰ γλύτωσε μας Κύριε, ἀπὸ τοὺς κινδύνους που ἐρχονται καὶ διατήρησε ἀθίχτη τὴν σύστασιν τῆς γῆς, φύσα ἀπαλούς ανέμους, καὶ ἀστεῖρευτες κάνε τις πηγές τῶν νερῶν, γιὰ νὰ ἔχουμε τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ φροντίδα καὶ τὴν ἐπιβίωσιν μας.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Εσὺ που κατέχεις τὸ γύρο τῆς γῆς καὶ στερεῶνεις τὰ θεμέλια τῆς, ὅπως εἶπε ὁ Προφήτης, δέξου, Κύριε τις προσευχές μας σαν προνοητικὸς κηδεμόνας καὶ Σωτῆρας μας. Εἴμαστε λαός σου καὶ πρόβατα τοῦ ποιμνίου σου, καὶ προσδοκοῦμε νὰ λυτρωθούμε ἀπὸ τοὺς κινδύνους με τὸ ἀπείρο ἐλεος σου. Μὴ μας συντρίψῃς Δέσποτα, ἀλλὰ ἡ καλοσύνη σου ἀς υπερिशύσει τοῦ πλήθους τῶν αμαρτιῶν μας, γιὰ νὰ δοξάζουμε ὅλοι τὸ πέλαγος τῆς εὐσπλαχνίας σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.....

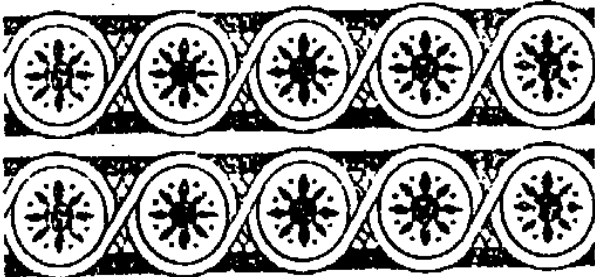
ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἴδε ὁ ἐλεήμων Θεός, ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου φιλόνητο, ἐν ὄμματι συμπαθείας, καὶ ὀλεθρίων δεινῶν, καὶ θανατηφόρων διαδόσεων, καὶ πάσης μολύνσεως, ἰοβόλου ἀπάλλαξον, τῆς ἀτμοσφαιρας, τὴν ἀνάχυσιν Κύριε, δι' ὧν κίνδυνος ἀπειλεῖται καὶ θάνατος· οἴκτειρον οὖν τό πλάσμα σου, καὶ δός πᾶσι φρόνησιν, μὴ ἐνεργεῖν ἀσυνέτως, δι' ὧν φθορά ἐπιγίγνεται, δωρούμενος πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Στίχος: Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου
αὐτοῦ.

Δέξαι τὰς τῆς Μητρὸς σου λιτὰς, ἅς ὑπὲρ πάσης ἀναφέρει τῆς κτίσεως, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, τὰς ἰκεσίας Σωτῆρ, καὶ παράσχου πᾶσι τὰ ἔλέη σου, καὶ τήρει ἀλώβητον, τό στερέωμα Κύριε, ὅπερ ἀρχῆθεν, ἐν σοφίᾳ ἐφήπλωσας, καὶ παρήγαγες, εἰς βροτῶν περιποίησιν· ἅπαν τό περιβάλλον δέ, τὴν γαίαν διάζωμα, φύλαττε ἀτρωτον Λόγε, ἐκ χαλεπῶν ἐπιδράσεων, δωρούμενος πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχος: Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσας
μου ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν
θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Πάντες ἐν ταπεινώσει ψυχῆς, δεόμεθά σου καὶ προσπίπτομεν Κύριε, ἀπάλλαξον πάσης βλάβης καὶ συντριβῆς χαλεπῆς, τήνγην ἣν οἰκοῦμεν τῇ κελεύσει σου, καὶ θάττον ἀπότρεψον, ἐξ αὐτῆς, καὶ διάλυσον, τὰς λυμεῶνας διαπνεύσεις τῇ νεύσει σου, καὶ ἀνάχυσον, ζωτικὴν αὔραν ἐνδροσον· ἅπαν τό περιβάλλον δέ, χαράκωμα Δέσποτα περιχαράκωσον Σῶτερ, τῇ κραταιᾷ δυναστείᾳ σου, δωρούμενος πᾶσιν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΣΤΟ ΣΤΙΧΟ

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Κοίταξε με συμπάθεια, ἐλεήμονα καὶ φιλόνητο Θεέ τα ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ ἀπάλλαξε μας ἀπὸ φοβερά κακά, μολυσματικές θανατηφόρες ἀρρώστιες, καὶ ἀτμοσφαιρικές μολύνσεις που μας ἀπειλοῦν με θάνατο. Λυπήσου τὴν ἀνθρωπότητα καὶ δώσε σε ὅλους λογικὴ, γιὰ νὰ μὴ ἐνεργοῦν με ἀπερισκεψία καὶ νὰ προκαλοῦν καταστροφή, καὶ δώσε σ' ὅλους συγχώρεση, σωτηρία καὶ θεῖο ἔλεος.

Στίχος: Φώναξα με ὅλη τὴ δύναμη τῆς φωνῆς
μου τὸν Κύριο, καὶ με ἀκουσε ἀπὸ τὸ
ἅγιο ὄρος του.

Δέξου Σωτήρα τὶς προσευχῆς τῆς Μητέρας σου καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων, που προσεύχονται γιὰ τὴ φύση, καὶ δώσε σ' ὅλους μας τὸ ἔλεος σου, καὶ διατήρησε ἀναλλοίωτο τὸ στερέωμα Κύριε, ὅπως στὴν ἀρχὴ με σοφίᾳ τὸ δημιούργησες γιὰ νὰ φροντίζει γιὰ τὰ πλάσματα σου. Ὅλο τὸ περιβάλλον που ζῶνει τὴ γῆ, διατήρησε τὸ ἀναλλοίωτο, Λόγε, ἀπὸ ἐπιδράσεις που εἶναι δύσκολο γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπανορθώσει, καὶ δώρισε σ' ὅλους μας συγχώρεση, σωτηρία καὶ τὸ μεγάλο σου ἔλεος.

Στίχος: Ἀκουσες Θεέ τῆς δικαιοσύνης μου τὶς
ἐπικλήσεις μου καὶ με παρηγόρησες στὶς
θλίψεις μου.

Ὅλοι με ταπεινώσει ψυχῆς υποκλινομαστε μπροστά σου καὶ σε παρακαλοῦμε νὰ ἀπαλλάξεις με τὴν προσταγὴ σου τὴ γῆνη κατοικία μας ἀπὸ κάθε καταστροφή. Απότρεψε γρήγορα με τὸ γνέσιμο σου τοὺς βλαβεροὺς ἀνέμους καὶ φύσα δροσερὸ ζωογόνο ἀεράκι. Καὶ προστάτεψε Δέσποτα ολόκληρο τὸ περιβάλλον, Σωτήρα, με τὴν ἰσχυρὴ ἐξουσία σου, δίνοντας σ' ὅλους μας συγχώρεση, σωτηρία καὶ θεῖο ἔλεος.

Δόξα, καί νῦν, ᾠχος πλ. α΄.

Διά σπλάγχνα οικτιρμῶν μορφωθείς τό
ἀλλότριον Λόγε, τήν φθαρεῖσαν φύσιν
ἀνέπλασας, καί πρὸς ἀφθαρσίαν
ἐπανήγαγες· καί νῦν δυσωποῦμεν σε, ταῖς
τῆς Ἁχράντου Μητρός σου δεήσεσι
καμπτόμενος, δώρησε εὐστάθειαν τῇ
οἰκουμένη, καί πάση τῇ κτίσει εὐπραγίαν,
καί ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, πρὸς σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τό τρισάγιον καί τό
Ἄπολυτίκιον.

ᾠχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὅ πάντα τῷ ρήματι, παραγαγὼν ὡς
Θεός, καί νόμους ἐνθέμενος καί κυβερνῶν
ἀσφαλῶς, πρὸς δόξαν σου Κύριε, ἀπῴα
διατῆρει καί ἀλώβητα Σῶτερ, ἀπαντα τά
στοιχεῖα, τά τήν γῆν συγκρατοῦντα,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καί σῶσον
τά σύμπαντα.

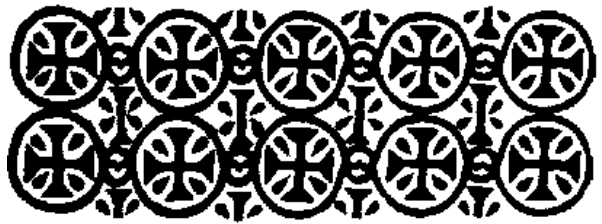
Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... Ἀπόλυσις

Δόξα, καί νῦν, ᾠχος πλ. α΄.

Λόγω τῶν φιλόφρων σπλάγχων σου,
Λόγε, φόρεσες τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ τὴν
ξαναοδήγησες στὸ δρόμο τῆς ἀφθαρσίας. Καὶ
τώρα σε παρακαλοῦμε νὰ καμφθεῖς ἀπὸ τὶς
παρακλήσεις τῆς Ἁγίας Μητέρας σου, καὶ νὰ
ἀποκαταστήσεις τὴν οἰκολογικὴ ἰσορροπία, καὶ
νὰ μας σώσεις ἀπὸ τὰ κακά γιὰ νὰ σωθεῖ ἡ ψυχὴ
μας.

Νῦν ἀπολύεις, τό τρισάγιον καί τό
Ἄπολυτίκιον.

ᾠχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Εσὺ ὁ Θεός, ποὺ παράγεις τὰ πάντα με τὸ
λόγο σου, καὶ βάζεις νόμους καὶ κυβερνάς με
ἀσφάλεια γιὰ τὴ δόξα σου Κύριε, διατῆρησε
σταθερὰ καὶ ἀκέραια, Σωτήρα, τὰ στοιχεῖα ποὺ
συγκρατοῦν τὴ γῆ, με τὴ μεσολάβηση τῆς
Θεοτόκου, καὶ σώσε τὸ σύμπαν.

Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τά πάντα ὡς Θεός συστητάμενος λόγῳ, καί ταῦτα συντηρῶν, ἐν πολλῇ ἁρμονίᾳ, συντήρησον ὡς εὐσπλαχνος, ἀπερίτρεπτον Κύριε, τό περίζωμα, το περιβάλλον τήν κτίσιν, καί ἀπότρεψον, ἀπό τῆς γῆς πᾶσαν βλάβην, ἀρρήτῳ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Θεόν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε, καί τέξασα σαρκί, διὰ πληθος ἐλέους οἰκτείρησον Πανάμωμε, τούς πιστῶς σε δοξάζοντας, καί ἐκκάθαρον, ἁμαρτιῶν πολυτρόπων, τήν διάνοιαν, καί τήν καρδίαν τοῖς ρεῖθοις, ἡμῶν τῆς σῆς χάριτος.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατ' ἀρχάς παμβασιλεῦ, ἐθεμελίωσας τήν γῆν, ἔργα δέ τῶν σῶν χειρῶν, Σῶτερ εἰσίν οἱ οὐρανοί, καί καί σύν ἡλίῳ σελήνῃ καί οἱ ἀστέρες, ἅπαντα τήν σῆν μεγαλειότητα. ἅμα καί ἰσγύν.

ΣΤΟΝ ΟΡΘΡΟ

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Εσύ που με το λόγο σου ἐστήσες τα πάντα και τα συντηρεῖς με πολλή ἁρμονία, συντήρησε σαν εὐσπλαχνος το περιβάλλον με το οποίο ἐντύσες τη φύση, και ἀπότρεψε ἀπό τη γη κάθε βλάβη με την ἀπερίγραπτη δύναμη σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένα, πιο ἀμεμπτη ἀπ' ὅλους, εσύ που συνέλαβες με μυστήριο τρόπο το Θεό και τον γένησες κατά σάρκα, σπλαγίσιου ὅσους σε δοξάζουν με πίστη, καθάρισε ἀπό τις πολλές αμαρτίες τη διάνοια και την καρδιά μας, με τους ποταμούς της Θείας Χάρης σου.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Από τη ἀρχή Βασιλιά των πάντων, θεμελίωσες τη γη. Ἔργα των χειρῶν σου εἶναι ο ουρανός με τον ἥλιο, το φεγγάρι, και τα' ἀστέρια, που ὅλα διακηρύσσουν τη

ἀνακηρύττοντα, ὧνπερ ἀτάρακτον φύλαττε πάντοτε, τὴν συνοχὴν καὶ εὐπρέπειαν· τῷ σῶ γὰρ πάντα, Λόγε ὑπέικει, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, τὸν Ὑπερούσιον Θεόν, συλλαβοῦσα Μαριάμ, δίχα τροπῆς τε καὶ φυρμού τοις ἐν κόσμῳ προήγαγες ὑπὲρ φύσιν, λύοντα ἡμᾶς τῆς κατακρίσεως· ὄθεν τὰ πολλά μεγαλεῖά σου, ὑμνολογοῦμεν καὶ πίστει δοξάζομεν τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου· Ἄλλ' ὦ Παρθενε, Θεοκυητορ, ρύου ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, καὶ συνέχων πανσόφως καὶ κυβερνῶν, Φιλάνθρωπε Κύριε, Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, ἀπήμονα συντήρει, τὴν τάξιν ἣν ἔθηκας, καὶ πᾶσαν εὐκρασίαν, παράσχου τοῖς δούλοις σου· ὄθεν καὶ εὐκράτους, διαπνέων ἀέρας, διάλυσον ἅπαντα, τὰ λοιμώδη μιάσματα, ἐκ τῆς γῆς παντοδύναμε, καὶ δίδου τὴν εἰρήνην τὴν σὴν, ζωοδότα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα πάντες ὑμῶμεν, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής ἐξ ἀχράντου γαστρός σου σάρκα λαβὼν, προῆλθεν ὡς ἄνθρωπος, μὴ τραπείς τῇ Θεότητι, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν, παρέσχετο Πάναγνε, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι, τὸν ἄφραστον τόκον σου. Ὅθεν Θεοτόκε, Ἄειπάρθене Κόρη, πιστῶς καταφεύγομεν, τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, καὶ σωζόμενοι κράζομεν· Πρέσβευε τοῖς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσι, τὰ πολλά μεγαλεῖά σου.

Τό α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τό Προκείμενον.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

μεγαλειότητα καὶ τὴ δύναμη σου. Φύλαγε ἀτάραχη τὴ συνοχή καὶ τὴν ομορφιά τους, ἐσύ που στο παντοδύναμο σου γνέψιμο υπακούουν όλα.

Θεοτοκίον.

Με τὴν μυστήρια σύλληψη τοῦ Ὑπερούσιου Θεοῦ στὴν κοιλιὰ σου Μαριάμ, χωρὶς καμιά σύγχυση ἢ μετατροπὴ στὴ φύση του, κατάφερες νὰ μας οδηγήσεις στὴν υπέρβαση τῆς φύσης μας, ἀπελευθερώνοντας μας ἀπὸ τὴν κατάκριση. Γι' αὐτό υμνοῦμε τὰ πολλά μεγαλεῖά σου, καὶ δοξάζουμε με πίστη τὸν ἀκατανόητο τοκετό σου. Ἀλλά Παρθένα που φιλοξένησες τὸ Θεό στὴ μήτρα σου, ἀπάλλαξε μας ἀπὸ κάθε θλίψη.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλάνθρωπε Κύριε, Βασιλιά ὅλης τῆς κτίσης, που δημιούργησες τὰ πάντα ἀπὸ τὸ μηδέν, καὶ τα συγκρατεῖς καὶ τα κυβερνάς, συντήρησε ἀδιατάραχη τὴν τάξη που ἔβαλες στὴ φύση, δώσε κάθε καλὴ ιδιοσυγκρασία στους δούλους σου, φύσηξε εὐεργετικούς ἀνέμους που νὰ διαλύσουν ὅλες τὶς μολύνσεις ἀπὸ τὴ γῆ παντοδύναμε, καὶ δώσε τὴν εἰρήνη σου σ' ὅλα τὰ ἔθνη, γιὰ νὰ υμνοῦμε ὅλοι τὴν ἀγαθότητα σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος καὶ Δημιουργὸς ὄλων, παίρνοντας σάρκα ἀπὸ τὴν ἀμόλυνη κοιλιὰ σου, γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος χωρὶς νὰ αλλοιωθεῖ ἡ Θεότητα του, καὶ χάρισε σωτηρία σ' ὅσους με πίστη υμνοῦν τὸν ανεξήγητο τοκετό σου. Γι' αὐτό Θεοτόκε, που ἔμεινες γιὰ πάντα Παρθένα, καταφεύγομε με πίστη στὴ θερμὴ προστασία σου καὶ κράζομε: Μεσολάβησε πρὸς τὸν Θεό, γιὰ ὅσους υμνοῦν με εὐσέβεια τὰ πολλά μεγαλεῖά σου.

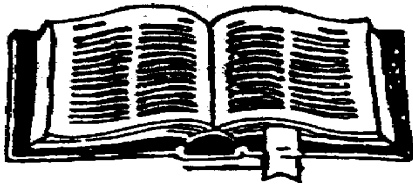
Τὸ α' ἀντίφωνο τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενο.

Κύριε, ὁ Κύριος μας, θαυμαστό εἶναι τὸ ὄνομα σου σ' ὅλη τὴ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἄψωμαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνη καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἔθεμελίωσας.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ἰστ' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος· χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχόμενη ὑποπιάζῃ με· εἶπε δὲ ὁ Κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει.

Ὁ Ν' . Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β' .

Στίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα...

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα συντηρῶν, καὶ συνέχων καὶ κατευθύνων Κύριε, πρὸς κυβέρνησιν ἡμῶν, καὶ ἀσφαλῆ ὁδηγίαν, ἐν ταῖς τριβοῖς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ἱκετηρίους δεήσεις ἡμῶν δέξαι, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐπικειμένων κινδύνων, καὶ πάσης πρὸς τὸ χεῖρον ἀλλοιώσεως, τῶν τῆς φύσεως ὄρων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

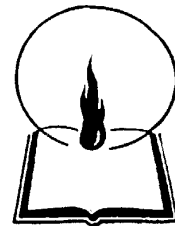
Στίχ. Διότι θα ἀγγίξω τοὺς οὐρανοὺς που εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου, τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἀστέρια τα οποία ἐσὺ θεμελίωσες.

Εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ.

(Διαβάζεται τὸ εὐαγγέλιο τῆς 16^{ης} βδομάδας τοῦ Λουκᾶ).

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν· Ἦταν ἓνας δικαστὴς σε μιᾷ πόλει που δὲν σεβότανε τὸ Θεὸ οὔτε ντρέποταν τοὺς ἀνθρώπους· Ἦταν μιὰ χήρα στὴν πόλη ἐκείνη, ἡ οποία ἐρχόταν σ' αὐτὸν καὶ τοῦ ἔλεγε· Δίκασε τὸν ἀντίδικό μου καὶ δώσε μου τὸ δίκαιο μου.

Για καιρὸ ὁ δικαστὴς ἀρνεῖτο, ἀλλὰ μετὰ εἶπε μέσα του· Ἀν καὶ δὲν σέβομαι τὸ Θεὸ καὶ δὲν ντρέπομαι τοὺς ἀνθρώπους θα δώσω στὴ χήρα τὸ δίκαιο τῆς για να σταματήσει να ἐρχεται καὶ να με ενοχλεῖ. Καὶ εἶπε ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τι εἶπε ὁ ἀδικὸς δικαστὴς. Καὶ εἶναι δυνατόν ὁ Θεός, παρά τὸ ὅτι ἀργεῖ για να δοκιμάσει τὴν υπομονή τους, να μην ἀποδώσει δικαιοσύνη στους ἐκλεκτούς του που τὸν επικαλοῦνται μέρα καὶ νύχτα· Σας λέω ὅτι γρήγορα θα τοὺς δώσει τὸ δίκαιο τους.

Ὁ Ν' . Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β' .

Στίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα...

Εσὺ, Κύριε, που συντηρεῖς, κατευθύνεις καὶ διατηρεῖς σε συνοχὴ τὰ πάντα για να μπορούμε εμεῖς να τα ἐξουσιάζουμε καὶ να οδηγούμαστε με ἀσφάλεια στὸ δρόμο τῶν ἐντολῶν σου, δέξου τὶς ἱκετευτικές παρακλήσεις μας καὶ λύτρωσε μας ἀπὸ τοὺς επικείμενους κινδύνους καὶ ἀπὸ κάθε επικίνδυνη ἀλλοίωση τῶν φυσικῶν νόμων καὶ σῶσε τὶς ψυχές μας.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεός...

Εἶτα ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστοιχίς:
«Χριστέ Σωτὴρ ἡμᾶς διασώζεις».
Γερασίμου.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χρηστότητι Λόγε καὶ οἰκτιρμοῖς,
καμπτόμενος ῥᾶνον, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς,
τά ρεῖθρα τοῦ θεοῦ σου ἐλέους, πρὸς
σωτηρίαν ἡμῶν πολυέλεε.

Ρυπούμενοι πάθεσι χαλεποῖς, μολύνομεν
Σῶτερ, τὴν ἀτμόσφαιραν ταῖς δειναῖς ἡμῶν
ἐνεργεῖαις· ἀλλὰ δίδου ἡμῖν γνησίαν
μετάνοιαν Κύριε.

Ἰλέω ἐν ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς, ἐπίβλεψον
Σῶτερ, καὶ ἀπότρεψον ἐκ τῆς γῆς, τὸν
ὄλεθρον τὸν ἐξ ἰοβόλων, ἐνεργειῶν καὶ
ἀφρόνων δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα τεκοῦσα μετὰ σαρκός, τὸν
ἄναρχον Λόγον, ἐξ αἱμάτων σου τῶν ἁγῶν,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς ἐκ
δεινῶν περιστάσεων.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν χειρῶν σου Δέσποτα, ἔργα ἃ πάλαι
παρήγαγες, τήρει ἀεὶ, οἷς ἔθηκας νόμοις,
ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτα.

Ἔχων ἀνεξάντλητον, τῆς εὐσπλαχνίας
τὸ πέλαγος, τάς καθ' ἡμῶν λυμώδεις
ἐμπνεύσεις, πανοικτίρμων διάλυσον. Σὺ εἶ
πάντων Κύριος, σὺ Ζωοδότα ἐκκάθαρον
πάσης φθορᾶς, τά στοιχεῖα Σῶτερ, ἐν οἷς
ζῶμεν οἱ δούλοι σου.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης ἐνδιαίτημα, τοῦ Ποιητοῦ πάσης
κτίσεως, Κόρη Ἀγνή, τοῦτον ἐκ γαστροῦ
σου, ἀπορρήτως κηύσασα.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεός...

Μετὰ ὁ κανόνας που ἡ ἀκροστοιχίδα του εἶναι:
«Χριστέ Σωτὴρ ἡμᾶς διασώζεις».
Γερασίμου.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λόγε, ἀφοῦ καμφθεῖς ἀπὸ τὴν ἠθικότητα καὶ
τὴν εὐσπλαχνία σου, σκόρπισε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
στὴ γῆ τα ποτάμια τοῦ θεϊκοῦ ἐλέους σου, γιὰ νὰ
σωθοῦμε, Πολυέλεε.

Αφοῦ μολυνθήκαμε, Σωτήρα, ψυχικά με τὶς
αμαρτίες μας, μολύνουμε τώρα καὶ τὴν
ατμόσφαιρα με τὶς κακές μας ἐνέργειες. Ἀλλὰ
δώσε μας γνήσια μετάνοια, Κύριε.

Με σπλαχνικό βλέμμα κοίταξε μας, Σωτήρα,
καὶ ἀπότρεψε ἀπὸ τὴ γῆ τὴν καταστροφή που
γίνεται ἀπὸ δηλητηριώδεις ἀνόητες ἐνέργειες.

Θεοτοκίον.

Εσύ που γέννησες κατὰ σάρκα ἀπὸ τὸ ἀγνό
σου αἷμα τὸν Λόγο που δὲν ἔχει ἀρχή,
Χαριτωμένη Θεοτόκε, σῶσε μας στὶς δύσκολες
στιγμές.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δέσποτα, διατήρησε πάντοτε σταθερά καὶ
ασάλευτα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, γι' αὐτοὺς
στους οποίους τὰ ἔδωσες σαν νόμους στὴν ἀρχὴ
τῶν αἰῶνων.

Πανοικτίρμονα, που ἔχεις ἀνεξάντλητο τὸ
πέλαγος τῆς εὐσπλαχνίας, διέλυσε τὶς σκέψεις
γιὰ μολυσματικές ἐνέργειες. Εσύ εἶσαι Κύριος
τῶν πάντων. Εσύ ζωοδότη, καθάρισε ἀπὸ κάθε
φθορά τὰ στοιχεῖα τῆς φύσης μέσα στα οποία
ζοῦμε εμεῖς οἱ δούλοι σου.

Θεοτοκίον.

Ἐγίνες ἐνδύμα τοῦ Ποιητῆ τῶν πάντων, Ἀγνή
Κόρη, ἐγκυμονώντας τὸν μυστηριωδῶς μέσα
στὴν κοιλία σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς Δεσπότη καὶ Κτίστη ἡμῶν Φιλάνθρωπε, σοὶ προσπίπτομεν πίστει καὶ ἐκβοῶμεν σοι· τὴν ἀτμόσφαιραν ἡμῶν καὶ τὴν γῆν ἄπασαν, ἐκ λυμεῶνων χαλεπῶν, διατῆρει ἄσινῃ, καὶ δίδου ἡμῖν Οἰκτίρμον, μετάνοιαν καὶ ὑγείαν, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον:

Τόν Δεσπότην τῶν ὅλων κυοφορήσασα, ἐξ γνῶν σου αἱμάτων ὑπὲρ κατάληψιν, καὶ παρθένος ὡς τό πρὶν ἀφθορος μείνασα, πάσης κακίας καὶ φθορᾶς, τοῦ δολίου πτερνιστοῦ, διάσωζε Θεοτόκε, τοὺς ἀδιστάκτω καρδίᾳ, τῇ προστασίᾳ σου προστρέχοντας.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὰ τὴν γῆν περιβάλλοντα, φύλαττε στοιχεῖα ἀβλαβῆ Κύριε, καὶ ἡμᾶς εὐλόγει πάντοτε, ἵνα τῷ σῶ φόβῳ πορευώμεθα.

Ἠλλοιώθημεν Κύριε, ἐν τῇ παραβάσει του Θείου νόμου σου, διὰ τουτο σοῦ δεόμεθα· δίδου ἡμῖν βίου ἐπανόρθωσιν.

Ρυπασμάτων ἀπάλλαξον, καὶ ἐξ ὀλεθρίων Σῶτερ ἐμπνεύσεων, τὴν γῆν πᾶσαν τῇ ἰσχύι σου, ἵνα μεγαλύνωμεν τό κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα ἐν σώματι, τόν Δημιουργόν ἀπάσης τῆς κτίσεως, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ρῦσαι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μώμων ψυχικῶν, ἡμᾶς κάθαρρον φιλάνθρωπε, καὶ συντήρει ἐν τῇ τάξει ἑαυτοῦ, τό διαζῶμα τῆς γῆς ἐκδυσωποῦμέν σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Γονατίζουμε μπροστά σου Φιλάνθρωπε Δεσπότη καὶ Κτίστη μας, καὶ με πίστη σου φωνάζουμε: Διατῆρησε ἀβλαβῆ τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ὅλη τὴ γῆ ἀπὸ τους τρομεροὺς καταστροφεῖς καὶ δίνε μας μετάνοια καὶ υγεία γιὰ τὴ σωτηρία των ψυχῶν μας.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, που κυοφόρησες με το αγνό αἷμα σου, με ακατανόητο τρόπο των Δεσπότη των πάντων, μένοντας ὅπως πρὶν παρθένα καὶ ἀφθορη, γλύτωσε ὅσους προστρέχουν με ἀδίστακτη καρδιά πρὸς τὴν προστασία σου, ἀπὸ τὴν κακία καὶ φθορά του δολίου φτερωτοῦ σατανά.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Διατῆρησε, Κύριε, ἀβλαβὰ τα στοιχεῖα του περιβάλλοντος καὶ εὐλόγα μας γιὰ να ζούμε με σεβασμό πρὸς ἐσένα.

Ἀλλοιωθήκαμε, Κύριε, ἐξαιτίας τῆς παραβάσης του θεϊκοῦ νόμου σου. Γι' αὐτό σε παρακαλούμε, χάρισε μας τὴν ἐπανόρθωση του Τρόπου ζωῆς μας.

Ἀπάλλαξε, με τὴ δύναμη σου Σωτήρα ὅλη τὴ γῆ ἀπὸ μολύνσεις καὶ καταστροφικὲς σκέψεις γιὰ να υμνοῦμε τὴ δύναμη σου.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Αειπάρθενε, που γέννησες σωματικά το Δημιουργό ὅλης τῆς φύσης, γλύτωνε μας σε κάθε δύσκολη στιγμή.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Σε παρακαλούμε Φιλάνθρωπε, καθάρισε μας ἀπὸ ψυχικὲς μολύνσεις καὶ διατῆρησε τὴν ἁρμονία του διαζώματος τῆς γῆς.

Ἐλυπον ζωὴν, διανύειν ἡμᾶς Κύριε,
ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, ἐνδυνάμωσον
ἡμᾶς τῷ θεῷ φόβῳ σου.

Σὺ τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν ἐθεμελίω-
σας, ὡσπερ ψάλλει ὁ Δαβὶδ Δημιουργέ· σὺ
οὖν φύλαττε ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Δέξαι τὰς φωνάς, τῶν πιστῶς
παρακαλούντων σε, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε
Ἄγνη, καὶ παράσχου τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦδὴ στί. Τὴν δέησιν.

Ἰσχύι σου, κραταιᾷ πᾶσαν κτίσιν,
ἐστερέωσας φιλόθρωπε Σῶτερ· νῦν δέ ἡμᾶς
ἀπειλοῦντος ὀλέθρου, τῇ δυναστείᾳ σου
λύτρωσαι Κύριε, καὶ τὸ περίζωμα Χριστέ,
τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάσωσον.

Ἀλύμαντον, τὸν αἰθέρα συντήρει, καὶ
τὴν χύσιν τοῦ ἀέρος Οἰκτίρμον, φθοροποιῶν
διαπνεύσεων Λόγε, καὶ μολυσμῶν καὶ
λοιπῶν ἐπιδράσεων, ἐκ χαλεπῶν ἐνεργειῶν,
φερουσῶν πολυώδυνον θάνατον.

Σὺ Κύριε, ἐστερέωσας λόγῳ γῆς τὴν
σύστασιν καὶ ταύτης τὸν γῦρον, ἐν περιβάλ-
λοντι Σῶτερ στοιχείῳ, περιβάλλου αὐτὴν
ὡς ἠθέλησας, ὃ διαφύλαττε αἰεὶ, ἐκ φθορᾶς
καὶ δεινῶν ἐπιδράσεων.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,
Θεοτόκε ἀειπάρθενε Κόρη, ἐξ ἀδοξίας
παθῶν ἀκαθάρτων τὴν ταπεινὴν μου
καρδίαν ἀπάλλαξον, καὶ δίδου μοι
εἰλικρινῆ, καὶ τελείαν ματάνοιαν δέομαι.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ πανσθενεῖ σου ἰσχύι συνέστησας,
τά ὀρατά καὶ ἀόρατα ἅπαντα· διὸ ἀσινές
διαφύλαττε, ἐκδυσωποῦμεν τὴν σὴν
ἀγαθότητα, τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

Δυνάμωσε μας Κύριε με το σεβασμό προς
εσένα, να ζούμε χωρίς βάσανα, με εἰρήνη και
αληθινή ἀγάπη.

Εσύ Δημιουργέ, που ὅπως ψάλλει ο Δαβίδ,
θεμελίωσες τον ουρανό και τη γη, προστάτευε
μας ἀπὸ κάθε θλίψη.

Θεοτοκίον.

Δέξου τις φωνές ὅσων σε παρακαλοῦν με
πίστη, Θεοτόκε, Αειπάρθενε, Ἄγνη, και δώσε
εἰρήνη στις ψυχές μας.

Ἦδὴ στί. Τὴν δέησιν.

Με την δυνατή σου ἐξουσία στερέωσες ὅλη
τη φύση Φιλόθρωπε Σωτήρα. Τώρα ὅμως που
ἀπειλούμαστε με ὀλεθρο, λύτρωσε Κύριε με την
ἐξουσία σου, Χριστέ, το περιβάλλον της γης.

Ἀμόλυντη διατήρησε την ατμόσφαιρα
Φιλόθρωπε Λόγε και την πνοή του ἀέρα, ἀπὸ
καταστροφικές πνεύσεις, μολύνσεις και ἄλλες
ἐπιδράσεις και κακές ἐνεργειες που φέρνουν
ἐπώδυνο θάνατο.

Εσύ Κύριε, στερέωσες τη γη και την ἐντυσες
ὅπως ἠθέλες με το Περιβάλλον. Αὐτό, λοιπόν, σε
παρακαλοῦμε να το προστατεύεις πάντα ἀπὸ
κάθε κακή ἐπίδραση και φθορά.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Αειπάρθενε κόρη, σαν μητέρα που
εἶσαι του Βασιλιά της Δόξας, σε παρακαλώ,
ἀπάλλαξε την καρδιά μου ἀπὸ τα ματαιόδοξα
πάθη και δίνε μου εἰλικρινή και ολοκληρωτική
μετάνοια.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Με την πανίσχυρη δύναμη σου δημιούργησες
ὅλα τα ὀρατά και τα ἀόρατα. Γι' αὐτό
παρακαλοῦμε την ἀγαθότητα σου να
διαφυλάσσει ἀμόλυντο το περιβάλλον.

Οἶκος.

Τῆς σῆς προνοίας ἀγαθέ, ὑμνοῦμεν τάς ἐκφάνσεις, καί τάς δυνάμεις τάς πολλές καί σωτηρίου Σῶτερ· ὅτι ἐν ἀρρήτῳ σοφία καί τάξει καί ἁρμονία, ἔθου τοῖς πᾶσι νόμους καί θεσμούς ἀμετατρέπτους, πρὸς συντήρησιν ἡμῶν, τοῦ βασιλείου πλάσματός σου· οὐς ἀσαλεύτους διατήρησον Κύριε, ἐκ πάσης φθοροποιῦ ἐνεργείας καί ἀλλοιώσεως, καί ὀλέθρου, ὡς τῶν ὄλων κηδεμών καί προνοητής καί ρύστης, τὴν ἐν αὐτοῖς συνεκτικὴν δύναμιν ἀμετακίνητον φυλάττων, καί ἰδιαιτέρως συντηρῶν τό τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

Τό Μηνολόγιον καί εἶτα τό παρόν ὑπόμνημα.

Τῆ πρώτη (Κυριακῆ)* τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου μνεῖαν ποιούμεθα τῆς τοῦ Θεοῦ ἐντολῆς τοῦ φυλάσσειν τό περιβάλλον ἡμᾶς στοιχεῖον κατὰ τὴν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ρῆσιν, τὴν λέγουσαν: ἦκαὶ ἔλαβεν Κύριος ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασεν, καί ἔθετο αὐτόν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτόν καί φυλάσσειν (Γεν. 2, 15). Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, φύλαττε τό περιβάλλον ἡμᾶς στοιχεῖον καί δίδου εὐστάθειαν πάσῃ τῇ κτίσει.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ζωὴν νέμων τοῖς πᾶσι, καί διέπων τά πάντα ἀρρήτοις κρίμασι, μολύνσεων ἐκτόπων, καί πάσης ἐπηρείας, τοὺς βοῶντας διάσωζε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ..

Οἶκος.

Υμνοῦμε τις ἐκφράσεις τῆς πρόνοιας σου ἀγαθέ, καί τις πολλές καί σωτήριες δυνάμεις σου Σωτήρα, διότι με ἀπερίγραπτη σοφία, τάξη καί ἁρμονία, ἔθεσες στα πάντα ἀμετάκλητους νόμους καί θεσμούς για να συντηροῦν εμᾶς, το Βασιλικό δημιούργημα σου. Αυτοὺς τοὺς θεσμούς, διατήρησε τοὺς Κύριε, ἀσάλευτους ἀπὸ κάθε φθορά, ἀλλοίωση καί καταστροφή, σαν κηδεμόνας προνοητής καί λυτρωτῆς ὄλων, διατηρώντας τὴν συνεκτικὴ καί ἀμετακίνητη δύναμη τοὺς καί ἰδιαιτέρως προστατεύοντας το περιβάλλον.

Το Μηνολόγιο καί μετὰ το ἐξῆς ὑπόμνημα:

Τὴν πρώτη (Κυριακῆ)* τοῦ Σεπτεμβρίου, θυμόμαστε τὴν ἐντολή τοῦ Θεοῦ να προστατεύουμε το περιβάλλον, σύμφωνα με τὴ φράση τῆς Ἁγίας Γραφῆς που λέει: «Καὶ πήρε ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπο τὸν ὁποῖο ἐπλασε καὶ τὸν ἔβαλε στὸν Παράδεισο για να τὸν καλλιεργεῖ καὶ να τὸν φυλάσσει» (Γένεσις 2, 15). Με τις μεσιτείες τῶν Ἁγίων σου Χριστέ ὁ Θεός, προστάτευε το περιβάλλον καὶ διατήρησε τὴν οικολογικὴ ἰσορροπία.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εσύ που διανέμεις τὴ ζωὴ καὶ διέπεις τὰ πάντα με λόγια ἀνείπωτα, διάσωσε ἀπὸ καταστροφικὲς μολύνσεις καὶ κάθε κακὴ ἐπίδραση ὅσους σου φωνάζουν: Θεέ τῶν Πατέρων μας, εἶσαι εὐλογημένος.

Ουρανόν ἐν τοῖς ἄστροις, κατεκόσμησας
Κύριε τῆ βουλήσει σου, τὴν γῆν δέ πᾶσαν
Σῶτερ, ἐν ἄνθεσι καὶ δένδροις, καθωραΐσας
ψάλλουσαν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
εὐλογητός εἶ.

Ἰλασμόν ἡμῖν δίδου, καὶ γαλήνιον βίον
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῆ, ἐκ ταύτης ἀποτρέπων,
φθοροποιούς ἐκχύσεις, διασώζων τοὺς ψάλ-
λοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας σε πύλην, ὁ τεχθεὶς ἐκ γαστρὸς
σου Ἄγνη ἀνέδειξεν, εἰσάγουσαν πρὸς
δόξαν, τῆς ἄνω βασιλείας, τοὺς πιστῶς
ἐκβοῶντας σοι· χαίρε Παρθένε Ἄγνη,
βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἦδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα.

Γῆν οἱ οἰκοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν
πάντες, καὶ βοηθώμεν Χριστῷ ἐν
κατανύξει· ρῦσαι ἡμᾶς Σῶτερ, δικαίας
καταδίκης.

Ἐκ μολυσμάτων, καὶ χαλεπῶν
μιασμάτων, τὴν περίγειον λύτρωσε Σῶτερ
ληξιν, ἵνα σε ὑμῶμεν, τὸν μόνον
εὐεργέτην.

Ρεῖθροις Οἰκτίρμων, τοῦ ζωτικοῦ σου
ἐλέους, ἐναπόσβεσον παθῶν πικρῶν τὴν
φλόγα, καὶ δίδου ὑγείαν ἡμῖν καὶ
σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Ἄγγέλων δόξα, καὶ τῶν βροτῶν σωτηρία,
Ἄειπάρθενε δεδοξασμένη Κόρη, αἰωνίου
δόξης, δεῖξον ἡμᾶς μετόχους.

Ἦδὴ θ' Κυρίως Θεοτόκον.

Σεισμῶν καὶ δυσπραγίας, καὶ πληγῶν
ποικίλων, καὶ μολυσμῶν ψυχοφθόρων
ἀπάλλαττε, ἡμῶν τό γένος Οἰκτίρμον τῆ
σῆ χρηστότητι.

Ἴσχυν τοῖς ἀσθενέσι, δίδου Πανοικτίρμων,
καὶ καθαρὰν τὴν ἀτμόσφαιραν φύλαττε, θανα-
τηφόρων ἀνέμων τῆ δυναστεία σου.

Με τῆ θέληση σου, Κύριε, στόλισες με ἄστρα
τον ουρανό, καὶ με λουλούδια καὶ δένδρα ὅλη τη
γῆ, ἡ οποία σου ψάλλει: Θεέ των πατέρων μας,
εἶσαι εὐλογημένος.

Δώσε ἐξιλέωση καὶ γαλήνια ζωὴ σ' ἐμᾶς τοὺς
κατοίκους της γῆς, ἀποτρέποντας ἀπὸ αὐτὴν τις
καταστροφικὲς διαρροές καὶ διασώζοντας ὅσους
σου ψάλλουν: Θεέ των πατέρων μας, εἶσαι
εὐλογημένος.

Θεοτοκίον.

Αὐτός που γεννήθηκε ἀπὸ την κοιλία σου,
Ἀγνή, σε ἀνέδειξε πύλη σωτηρίας που εἰσάγει
στη δόξα της ουράνιας βασιλείας αὐτοῦ που με
πίστη σου φωνάζουν: Χαίρε Ἀγνή παρθένε,
σωτηρία των ἀνθρώπων.

Ἦδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα.

Ἄς γονατίσουμε ὅλοι οἱ κάτοικοι της γῆς
μπροστά στον Χριστό καὶ ἄς του φωνάξουμε:
Συγχώρεσε μας Σωτήρα καὶ ἀπάλλαξε μας ἀπὸ
τὴ δίκαιη καταδίκη.

Λύτρωσε, Σωτήρα ολόκληρο τὸ
περιβάλλον της γῆς ἀπὸ επικίνδυνες μολύνσεις
για νὰ υμνοῦμε ἐσένα τὸν μόνον εὐεργέτη.

Με τοὺς ποταμούς της εὐσπλαχνίας του
ζωοποιού σου ἐλέους, σβήσε τις φωτιές των
πικρῶν παθῶν καὶ δίνε μας σωτηρία καὶ υγεία.

Θεοτοκίον.

Δόξα των ἀγγέλων καὶ σωτηρία των
ἀνθρώπων, Ἀειπάρθενη δοξασμένη Κόρη,
ἀνάδειξε μας μέτοχους της αἰώνιας δόξης.

Ἦδὴ θ' Κυρίως Θεοτόκον.

Εὐσπλαχνε, ἀπάλλαξε με τὴ χρηστότητα σου
τὸ γένος μας ἀπὸ δυστυχίες, διάφορες πληγές,
καὶ ψυχοφθόρες μολύνσεις.

Δώσε δύναμη στους ἀσθενεῖς
πολυεὐσπλαχνε, καὶ διατήρα με τὴ δύναμη σου
καθαρή τὴν ἀτμόσφαιρα ἀπὸ ἀνέμους με
θανατηφόρα μόλυνση.

Μολύνσεως ἀπάσης, θάνατον γεννώσης,
τόν ἐν τῇ κτίσει αέρα ὄν πνέομεν, τῇ σῆ
δυνάμει ἀμόλυντον Σώτερ φύλαττε.

Οὐράνωσιν Οἰκτίρμον, ἡμῶν τὰς καρδίας,
δι' ἐναρέτου ζωῆς καὶ σεμνότητος, καὶ
συνοχῆς ἀκαθάρτου ἡμᾶς ἀπάλλαττε.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμέν σου τόν τόκον, δι' οὗ τῆς
κατάρτας τῆς ἀρχεγόνου Παρθένε
ερρύσθημεν· σὺ γὰρ Χριστόν τόν Σωτῆρα
πάντων ἐκύησας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁ οὐρανόν τῷ νεύματι, τανύσας πρῶην
Κύριε, ὡσπερ φησὶν ὁ Προφήτης, καὶ γῆς
τόν ἀσχετον ὄγκον, θεμελιώσας Δέσποτα,
τὴν συνοχήν τοῦ σύμπαντος, ἐν ἁρμονίᾳ
φύλαττε, καὶ πᾶν στοιχεῖον τῇ κτίσει,
ἀμόλυντον διατῆρει.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητής τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ δι'
ἀγαθότητα, μορφήν λαμβάννει ἀνθρώπου,
καὶ κτίζεται ὑπὲρ φύσιν, ἐκ τῶν ἀγνῶν
αἱμάτων σου· ὄν αἴτησαι δεόμεθα, ὑπὲρ
ἡμῶν Πανάχραντε, ὡς αὐτοῦ πάναγνος
μήτηρ, τυχεῖν ἡμᾶς σωτηρίας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια: Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἦμνον σοι προσάγομεν, ἐν κατανύξει
Φιλάνθρωπε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν σοι· ὁ
τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν,
συνέχων ὡς κτίστης, καὶ συγκρατῶν καὶ
κυβερνῶν, ἐξ ἰοβόλων πνεύσεων λύτρωσαι,
καὶ χαλεπῶν μολύνσεων, προξενουσῶν

Με τῇ δικῇ σου δυνάμει, Σωτήρα, φύλασσε
τον αέρα τῆς φύσης που αναπνέομε, καθαρὸ
ἀπὸ κάθε θανατηφόρα μόλυνση.

Κάνε τις καρδιές μας εὐσπλαχνε να στραφούν
με ἐνάρετη ζωὴ και με σεμνότητα στον ουρανό,
και ἀπάλλαξε μας ἀπὸ τις μολυσματικές
ασθένειες.

Θεοτοκίον.

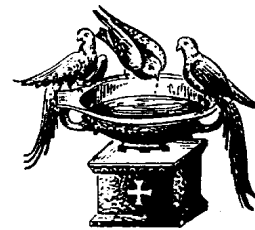
Ἦμνοῦμε, Παρθένα, το παιδί σου, δια του
οποίου γλυτώσαμε ἀπὸ την ἀρχέγονη κατάρτα,
διότι ἐσύ γέννησες τον Χριστό, τον Σωτῆρα
ὅλων.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εσύ, που στην ἀρχὴ των αἰῶνων τέντωσες μ'
ἐνα γέννημο σου τον ουρανό, ὅπως διηγείται ο
Προφήτης, και θεμελίωσες τον ἀσυγκράτητο
ὄγκο τῆς γῆς, Δέσποτα, διαφύλαξε την ἀρμονικὴ
συνοχὴ του σύμπαντος, και διατῆρα ἀμόλυντο
κάθε στοιχεῖο τῆς φύσης.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητής τῆς φύσης, ἀπὸ την καλοσύνη του,
δημιουργεῖται ὑπεράνω των φυσικῶν νόμων με
ἀνθρώπινη μορφή ἀπὸ το ἀγνό σου αἷμα. Σε
παρακαλοῦμε Πανάχραντε, σαν μητέρα του, να
του ζητήσεις να μας ἀξιώσει να τύχουμε τῆς
Σωτηρίας.

ΣΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια: Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἦμνο με κατανύξη σου προσφέρουμε
Φιλάνθρωπε, και με πίστη σου φωνάζουμε: Εσύ
που κυβερνάς και συγκρατεῖς σε ἀρμονικὴ
συνέχεια τα πέρατα τῆς γῆς και ὅλη τη
δημιουργία σου, λύτρωσε τον ἀνθρωπο που
ἐπλασε. ἀπὸ δλητηριώδεις πνεύσεις και

πικρόν θάνατον, ὃν διέπλασας ἄνθρωπον, ὡς Οἰκτίρμων καὶ εὖσπλαχνος.

Πάντα καθυπέστησας, τῷ πανσθενεῖ σου βουλήματι, ἐκ μὴ ὄντων φιλόνηρωπε, καὶ πάντα δουλεύουσι, τῷ σῶ κράτει Σῶτερ· ὄθεν δυσωποῦμεν· τό περιβάλλον πᾶσαν τήν γῆν, στοιχεῖον τήρει ἀμετακίνητον, πρὸς ἀσφαλῆ κυβέρνησιν, τοῦ βασιλείου σου πλάσματος, καὶ ζῶν ἀστασίαστον, ἐν τῇ γῇ καὶ ἀνώλεθρον.

Βίου καθαρότητα, καὶ πολιτείας λαμπρότητα, εὐσεβείας οἱ τρόφιμοι, Κυρίῳ προστάξομεν, ὡς ἂν λυτρωθῶμεν, μολυσμῶν ποικίλων, μολυνόντων πᾶσαν γῆν, καὶ πικρόν θάνατον καὶ ἐπώδυνον, προξενούντων τοῖς πέρασιν, ἐξ ὧν τήν ὑπαρξίν Κύριε, τήν ἡμῶν διαφύλαξον, πανσθενεῖ δυναστεία σου.

Γῆς τόν γῦρον Κύριε, καθάπερ τείχει ἐτείχισας, ἀσφαλεῖ περιβάλλοντι, ὃ φύλαττε πάντοτε, ὡς ἔθηκας τοῦτο, ἥνικα ἀνέμων, πνοάς καὶ αὐρας ζωτικές, εἰς περιποίησιν ἡμῶν ἔχεας, καὶ δίδου ἡμῖν Δέσποτα, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, καὶ πληροῦν τά ἐντάλματα, τοῦ σεπτοῦ σου θελήματος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Ὡς Δεσπότης τῆς κτίσεως, τοὺς θησαυροὺς τῆς σῆς προνοίας, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, Φιλάνθρωπε δεόμεθα· ἴδε Κύριε τήν ἡμῶν ταπείνωσιν, καὶ μεμολυσμένων ἀνέμων καὶ ἰοβόλων διαδόσεων καὶ ἐνεργειῶν, τήν κτίσιν ἀποκάθαρον· ὡς ἂν ἐν καθαρᾷ ζωῇ, εὐσεβῶς καὶ σωφρόνως πολιτευόμενοι, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀξιωθῶμεν, δοξάζοντες τό μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

επικίνδυνες θανατηφόρες μολύνσεις, ὡς ελεήμονας καὶ σπλαχνικός.

Με τὴν πανίσχυρη θέληση σου, φιλόνηρωπε, ἔφερες τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία σὴν ὑπαρξίᾳ, καὶ ὅλα υπακούουν σὴν ἐξουσία σου. Γι' αὐτό σε Παρακαλοῦμε, διατήρησε υγιές τὸ περιβάλλον ολόκληρης τῆς γῆς, γιὰ νὰ εἶναι ἀσφαλῆς ἡ διακυβέρνηση τοῦ βασιλικοῦ σου δημιουργήματος καὶ νὰ ζεῖ ἡσυχὴ ζωὴ χωρὶς καταστροφές.

Με καθαρὴ ζωὴ καὶ λαμπρές ἀπὸ ἀγνότητα προθέσεων ἐνέργειες, εμεῖς οἱ τρόφιμοι τῆς ευσέβειας, ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο, νὰ λυτρωθῶμε ἀπὸ τὶς ποικίλες μολύνσεις ποὺ μολύνουν ὅλη τὴ γῆ, καὶ προξενοῦν ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς ἐπώδυνους θανάτους. Ἀπὸ αὐτῆς Κύριε, προστάτευσε τὴν ὑπαρξίᾳ μας με τὴν πανίσχυρη ἐξουσία σου.

Ὅλη τὴ γῆ ολόγυρα, περιφρούρησες Κύριε, βάζοντας τὸ φυσικὸ περιβάλλον σαν τείχος. Προστάτευε τὸ πάντοτε νὰ μείνει ἀγνό ὅπως σὴν ἀρχὴ ποὺ τὸ ἐγκατέστησες, καὶ τοῦ ἐμφύσησες πνοές ἀνέμων καὶ ζωτικῆς αὐρῆς, γιὰ τὴ δική μας φροντίδα, καὶ δώσε μας Δέσποτα, συγχώρηση ἁμαρτιῶν καὶ τήρηση τοῦ σεπτοῦ σου θελήματος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Ὡς Δεσπότης τῆς κτίσεως, μὴ μας παίρνεις πίσω τοὺς θησαυροὺς ποὺ με τὴν πρόνοια σου μας χάρισες, Φιλάνθρωπε. Σε παρακαλοῦμε, δεξ τὴν ταπείνωσή μας καὶ καθάρισε τὴν κτίση ἀπὸ μολυσμένους ἀνέμους, καὶ δηλητηριώδεις μεταδώσεις καὶ ἐνέργειες, γιὰ νὰ ζοῦμε με καθαρὴ ζωὴ, ευσέβεια καὶ σωφροσύνη καὶ νὰ ἀξιωθῶμε τῆς αἰωνίας ζωῆς, εμεῖς ποὺ δοξάζουμε τὸ μεγάλο σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΗ

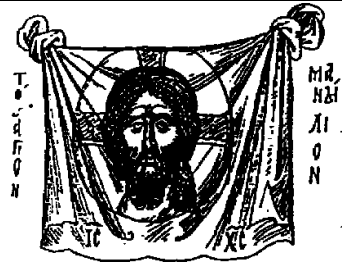
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά συνήθη.

Ἀπόστολος τῆς α΄ Ἰνδίκτου.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ κεφ. β΄.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστείας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. τοῦτο γάρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δούς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τα συνηθισμένα.

Ἀπόστολος τῆς 1^{ης} τῆς Ἰνδίκτου.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ κεφ. β΄. στίχ.1-7

Παιδί μου Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις καὶ εὐχαριστίες για ὅλους τους ἀνθρώπους, για τους βασιλιάδες καὶ ὅλους ὅσους κατέχουν αξιώματα, για να ζούμε ζωή ἡρεμὴ καὶ ἡσυχὴ με κάθε εὐσέβεια καὶ σεμνότητα. Διότι αὐτὸ εἶναι καλὸ καὶ εὐπρόσδεκτο ἀπὸ τον Σωτήρα μας το Θεό, ο οποίος θέλει ὅλοι οι ἀνθρώποι να γνωρίσουν την ἀλήθεια καὶ να σωθοῦν. Διότι ἓνας Θεός ὑπάρχει καὶ ἓνας μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ο Ἰησοῦς Χριστός, ο οποίος ἔδωσε τον εαυτό του ἀντάλλαγμα για ὅλους, μαρτυρία που ἐγινε στον κατάλληλο καιρό. Για τη μαρτυρία αὐτή τάχθηκα κήρυκας - ἀλήθεια σας λέω, μα το Χριστό δεν ψεύδομαι - δάσκαλος των ἐθνῶν στην πίστη καὶ την ἀλήθεια.

Εὐαγγέλιον τῆς ἀ΄ Ἰνδίκτου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ, οὗ ἦν **τεθραμμένο**, καὶ εἰσήλθε κατὰ τὸ εἰθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ **ἐπεδόθη** αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ **προφήτου**, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με, **εὐαγγελίσασθαι** πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, **ιάσασθαι** τοὺς **συντετριμμένους** τὴν καρδίαν, **κηρῦξαι αἰχμαλώτοις** ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι **τεθραυσμένους** ἐν ἀφέσει, **κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν**.

καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Εἰ δὲ βούλει εἰπέ καὶ τὸ κατὰ Μάρκον, τῇ τετάρτῃ τῆς ιζ΄ ἑβδομάδος Μάρκου.

Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...

Μεγαλυνάριον.

Φύλαττε ἀλύμαντον ἐν παντί, ἄπασαν τὴν κτίσιν, δυσωποῦμεν σε λυτρωτά, καὶ πνοάς ἀνέμων, καὶ τὰς ἀνδρόσους αὔρας, δίδου εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Δίστιχον.

Γεράσιμος Δέσποτα πιστῶς βοᾷ σοι·
Εὐκρατον ἀτμόσφαιραν δίδου τῇ κτίσει.

Εὐαγγέλιο τῆς 1^{ης} τῆς Ἰνδίκτου.
(Κατὰ Λουκάν κεφ. 4 στίχ. 16-22)

Εκεῖνο τὸν καιρὸ, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στη Ναζαρέτ, ὅπου εἶχε ανατραφεῖ, καὶ τὸ Σάββατο ὅπως συνήθιζε πήγε στη συναγωγὴ. Καὶ σηκώθηκε γιὰ νὰ διαβάσει. Καὶ τοῦ δώσανε τὸ βιβλίον τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα καὶ ἀφοῦ τὸ ξτύλιξε, βρῆκε τὸ σημεῖο ποὺ ἦταν γραμμένο:

Πνεῦμα Κυρίου εἶναι πάνω μου διότι με ἔχρισε. Με ἔστειλε νὰ φέρω χαρμόσυνο μήνυμα στους φτωχοὺς, νὰ γιατρέψω ὅσους ἔχουν συντετριμμένη τὴν καρδιά τους, νὰ κηρῦξω τὴν ἀπελευθέρωση στους αἰχμαλώτους, καὶ τὴν ἀνάβλεψη στους τυφλοὺς. Νὰ ἀπελευθερώσω τους καταπιεσμένους καὶ νὰ σας φέρω τὸ μήνυμα ὅτι ὁ χρόνος ποὺ χρειαζόταν ἡ ἀνθρωπότητα γιὰ νὰ ετοιμαστῆ νὰ δεχτεῖ τὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου, συμπληρώθηκε.

Καὶ ἀφοῦ τύλιξε τὸ βιβλίον, τὸ ἔδωσε στὸν ὑπηρέτη καὶ κάθισε. Καὶ τὰ μάτια ὅλων τῶν παρευρισκομένων στη συναγωγὴ ἦταν προσηλωμένα πάνω του. Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέει: «Σήμερα ἐκπληρώθηκε στ' αὐτιά σας ἡ γραφή αὕτη». Καὶ ὅλοι συγκατένευαν πρὸς αὐτὸν καὶ θαύμαζαν γιὰ τὴ χάρι τῶν λόγων ποὺ βγαίνανε ἀπὸ τὸ στόμα του.

Ἄν θέλεις διάβασε καὶ τὸ κατὰ Μάρκον τῆς 17^{ης} βδομάδας τοῦ Μάρκου.

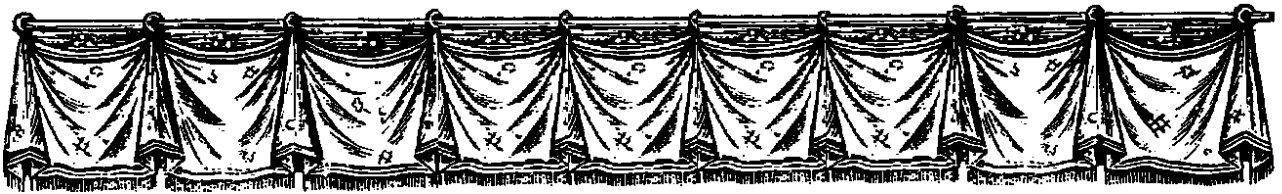
Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...

Μεγαλυνάριον.

Σε παρακαλοῦμε λυτρωτή, φύλαγε ολόκληρη τὴ κτίση ἐντελῶς ἀβλαβή, καὶ δίνε ωφέλιμες πνεύσεις τῶν ἀνέμων καὶ δροσερές αὔρες, φιλάνθρωπε γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Δίστιχον.

Ὁ Γεράσιμος (ὁ συγγραφέας αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας), σοὺ φωνάζει Δέσποτα: Δίνε στη κτίση καθαρὴ καὶ ωφέλιμη ἀτμόσφαιρα.

* Το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως κήρυξε την 1^η Σεπτεμβρίου ως ημέρα προσευχής για την προστασία του περιβάλλοντος και την αποκατάσταση της οικολογικής ισορροπίας. Η Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Κύπρου, κήρυξε, επιπλέον, την πρώτη Κυριακή του Σεπτεμβρίου, ως ημέρα κατά την οποία θα διαβάζεται εις τους Ιερούς Ναούς η παρούσα ακολουθία.

Η ερμηνεία της ακολουθίας γράφτηκε με την πολύτιμη βοήθεια φίλου Θεολόγου που επιθυμεί να παραμείνει ανώνυμος. Για την ερμηνεία των κειμένων από την Παλαιά διαθήκη (προφητείες) χρησιμοποιήθηκαν ως βοηθήματα, η ερμηνεία του Ιωάννου Κολιτσάρα (έκδοση: Αδελφότης Θεολόγων «Ζωή» 1981) και η ερμηνεία της Βιβλικής Εταιρίας (έκδοση 1998). Για την ερμηνεία των κειμένων από την Καινή Διαθήκη (Απόστολος - Ευαγγέλιο) χρησιμοποιήθηκαν ως βοηθήματα οι ερμηνείες της Βιβλικής Εταιρίας (εκδόσεις: BFBS-35M-1975-263DI και UBS-EPF-1974-10M).

ΚΑΜΙΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ

Γενική επιμέλεια: Φρίξος Χρίστης

